

Nr 28

Av herr **Sjöholm**, om *ändrade regler för arbetsgivares redovisningskyldighet enligt införsellagen.*

Ny lag om införsel i avlöning m. m. antogs av 1968 års riksdag. En nyhet i denna lag — och en välkommen sådan — återfinns i 22 § vari stadgas följande: "Arbetar gäldenären i annans förvärvsverksamhet utan lön eller mot uppenbart för låg ersättning och kan till följd därav fordran som avses i 1 § 1 eller 2 ej uttagas genom införsel, får utmätningsmannen ålägga arbetsgivaren att, för tid efter det beslut därom meddelats och till dess annat förordnas, till utmätningsmannen utge så mycket som kunnat uttagas genom införsel om skälig lön utgått för arbetet. Innan beslut meddelas skall såväl gäldenären som arbetsgivaren få tillfälle att yttra sig. Det som sålunda utges skall räknas som genom införsel innehållen lön. Underlåter arbetsgivaren att utge belopp som bestämts genom beslutet äger 20 § motsvarande tillämpning."

Hänvisningen till 1 § 1 och 2 innebär att stadgandet äger tillämpning endast å införsel för underhållsbidrag och bidrag till kommun för vissa kostnader enligt barnavårdslagen och lagen om socialhjälp och sålunda *icke* å införsel för skatt och allmänna avgifter och ej heller för böter och viten. Eftersom bestämmelsens syfte givetvis är att förhindra en metod att undandra sig skyldigheten att göra rätt för sig är det svårt att finna det riktigt att undantag här göres för skyldigheten att erlägga skatt och andra medel till det allmänna. Utmanande exempel på förfaranden av det slag det nu aktuella lagrummet avser att delvis motverka skulle kunna anföras. Personer med stora skatteskulder kan skriva över en bedriven rörelse på sin hustru och därpå "ta anställning" hos henne utan synlig lön eller en mycket knapp sådan. Det förefaller orimligt att samhället skulle låta sig nöja härmed. Det riktiga är därför att 22 § införsellagen göres tillämplig också på införsel för skatt och allmänna avgifter ävensom för böter och viten.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att för sin del antaga följande förslag till ändrad lydelse av 22 § lagen den 6 december 1968:

"Arbetar gäldenären i annans förvärvsverksamhet utan lön eller mot uppenbart för låg ersättning och kan till följd därav fordran som avses i

1 § ej uttagas genom införsel, får utmätningsmannen ålägga arbetsgivaren att, för tid efter det beslut därom meddelats och till dess annat förordnas, till utmätningsmannen utge så mycket som kunnat uttagas genom införsel om skälig lön utgått för arbetet. Innan beslut meddelas skall såväl gäldenären som arbetsgivaren få tillfälle att yttra sig.

Det som sålunda utges skall räknas som genom införsel innehållen lön. Underlåter arbetsgivaren att utge belopp som bestämts genom beslutet äger 20 § motsvarande tillämpning.”

Stockholm den 10 januari 1970

Sten Sjöholm (fp)
